

Sygn. akt IV CSK 214/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O. poprzednio P.
Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 571/13,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód J.M. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2014 r., oddalającego apelację obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 30 stycznia 2012 r., którym zasądzono na od pozwanego P. sp. z o.o. z siedzibą w O. kwotę 563 897,61 zł z ustawowymi odsetkami oraz oddalono powództwo w pozostałym zakresie – w zakresie oddalającym wniesioną przez niego apelację.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest zatem korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należyte umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z nich. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wniosek powód oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., podnosząc, że w sprawie doszło do wadliwego określenia daty wymagalności

roszczenia wynikającego z faktury VAT nr [...], co wpłynęło na nieprawidłowe obliczenie biegu terminu przedawnienia.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Musi być zatem oczywiste, że ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, która przesądza o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II CSK 225/11, nie publ.; z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym jego zdaniem Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią jurydyczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia. Nie odpowiada temu wymaganiu uzasadnienie skarżącego, ponieważ opiera się ono na próbie przedstawienia własnej oceny dowodów w postaci faktur VAT, konkurencyjnej względem oceny dokonanej przez Sądy *meriti*. W ocenie powoda Sady powinny były odnieść kwoty widniejące na kolejno wydawanych fakturach do ostatecznie ustalonej wartości całego przedmiotu zamówienia. Tymczasem wywód Sądu odwoławczego jest logiczny i w sposób klarowny wyjaśnia, jakimi przesłankami kierowano się podczas oceny odnośnych faktur. Skutków tak dokonanej oceny dowodów nie sposób zatem uznać za naruszenie prowadzące do oczywistej zasadności złożonej skargi. Ponadto przypomnieć należy, że kognicja Sądu Najwyższego nie obejmuje badania prawidłowości podstawy faktycznej rozstrzygnięcia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), stąd podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty związane z ustalaniem faktów ani z oceną dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.)

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. *a contrario* odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania. Wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego podlega oddaleniu wobec

nieprawidłowego sformułowania, tj. nie powiązania go wprost ze stanowiskiem dotyczącym postulowanego orzeczenia na etapie postępowania w przedmiocie przyjęcia skargi do rozpoznania tylko dotyczącym jej merytorycznego rozpoznania.